

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

The Relationship between Creative Leadership and Volunteer Spirit
of Khon Kaen University Student Leaders

นารังคณา ฮอห์รินทร์^{1*} และ ประยูทธ ชุสนอน²

Narangkana Horharin^{1*} and Prayuth Chusorn²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education, Khon Kaen University

²อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Lecturer, Educational Administration Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น 2) เพื่อศึกษาจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 169 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามกลุ่มคณะโดยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น อยู่ในระดับ “มาก” 2) ระดับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น อยู่ในระดับ “มาก” 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับ “ปานกลาง” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์, จิตอาสา, ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The purposes of this research were 1) to study creative leadership of the student leaders in Khon Kaen University 2) to study volunteering characteristics of Khon Kaen University's students and 3) to study the relation between creative leadership and volunteering characteristic of the student leaders in Khon Kaen University. The sample was 169 student leaders in Khon Kaen University, The stratified random sampling in accordance with faculty groups by drawing lots method was utilized.

*Corresponding author Mobile: +66 (0) 9 4289 9897

Email address: hnarang@kku.ac.th

The tool was a 5 point rating scale questionnaire. Data were analyze by using a statistical program, to calculate frequencies percentage, and standard deviation. Then analyze the relationship by using Pearson Product Moment Coefficient. Results of the research were 1) the creative leadership level of student leaders in Khon Kaen University, were rated at a high level. 2) the volunteering characteristics of student leaders in Khon Kaen University, were rated at a high level. 3) The relationship between creative leadership and volunteering characteristics of student leaders in Khon Kaen University, there was positive relationship in a moderate level with statistical significance at .01 level.

Keywords: Creative Leadership, Volunteer Spirit, Khon Kaen University Student Leaders

บทนำ

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดเข็มมุ่งหรือจุดเน้น คือ ผลลัพธ์ที่ดีให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถคิดวิเคราะห์ มีทักษะการสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม มีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์กรเชิงรุก และกลยุทธ์การเงิน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) สภาวการณ์ปัจจุบัน สังคมภายในมหาวิทยาลัยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น ด้วยปัจจัยจากการแข่งขันทางด้านการพัฒนาเทคโนโลยี การเรียนการสอน การบริโภคนิยม ดังเห็นได้จากการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาส่วนใหญ่ทั่วไป ทำให้ความสนใจในการช่วยเหลือผู้อื่นลดน้อยลง พร้อมทั้งประสิทธิภาพในการเป็นพลเมืองที่ดียังลดลงด้วย แนวทางหนึ่งที่ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้เพื่อลดความเป็นปัจเจกบุคคล นั่นคือกิจกรรมที่เป็นการช่วยเหลือสังคม หรือการเสียสละให้ผู้อื่น ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ประกาศให้ประชาชนคนไทยมีจิตสำนึกในการร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคม หรือที่เรียกว่า “จิตอาสา”

ในการการทำกิจกรรมจิตอาสานั้นเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและสังคม จึงต้องมีการพัฒนารูปแบบกิจกรรมใหม่ๆ มีนวัตกรรมใหม่เพื่อที่จะสามารถพัฒนานักศึกษาและสังคมได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ ผู้นำนักศึกษาแต่ละคณะจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะ

กรรมการสโมสรนักศึกษา การบริหารสโมสรศึกษานั้น ผู้นำนักศึกษาจึงควรเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำในการพัฒนา กิจกรรมนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งนักศึกษาที่เข้าร่วมทำกิจกรรมนักศึกษาจะเป็นการรู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ทำให้มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ พักผ่อนคลายความตึงเครียด ลดความวิตกกังวล ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือประกอบการทำงานต่างๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งกรองทิพย์ นาควิเชียร (2557) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำของผู้นำนักศึกษา ว่าผู้นำนักศึกษาต้องร่วมมือเริ่มสร้างสรรค์ ร่วมดำเนินกิจกรรมนักศึกษา กับคณาจารย์และทีมงาน มีการพัฒนาตนเอง โดยใช้กระบวนการทางด้านการสื่อสาร เพื่อสร้างแรงจูงใจ สร้างความไว้วางใจร่วมกันตัดสินใจ โดยโน้มน้าวและรับฟังความคิดของเพื่อนนักศึกษาให้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักศึกษาเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังนั้น ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จึงเหมาะสมกับผู้นำนักศึกษาที่จะใช้พัฒนา กิจกรรมนักศึกษา

เนื่องจาก ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะมีวิสัยทัศน์ มีการสร้างการมีวัฒนธรรมเชิงบวกในองค์กร มีการบริหารจัดการที่ดีเป็นระบบมีมาตรฐาน และมีการปฏิสัมพันธ์ ทั้งนี้หากผู้นำนักศึกษาเป็นผู้มีจิตอาสาพร้อมที่จะเสียสละและช่วยเหลือสังคม และเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์จะทำให้การจัดกิจกรรมทั้งในระดับคณะมหาวิทยาลัย และชุมชนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศในการวางแผนปรับปรุง และพัฒนาผู้เรียนนักศึกษาได้มีกระบวนการการบริหารสโมสรนักศึกษาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีจิตอาสายิ่งขึ้น โดยเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ กับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 18 คณะ โดยมีประชากรทั้งสิ้น 379 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2558 จำนวน 169 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มคณะเป็นชั้นในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ มี 3 ตัวแปร คือ การมีความคิดสร้างสรรค์ การมีปฏิสัมพันธ์ และการมีวัฒนธรรมเชิงบวก

2.2 จิตอาสา มี 6 ตัวแปร คือ ความมุ่งมั่นพัฒนา การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม การมีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตระหนักถึงปัญหา ความรัก ความเอื้ออาทร ความสามัคคี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ ชั้นปี ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาการทำกิจกรรม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 3 ด้าน คือ 1) การมีความคิดสร้างสรรค์ 2) การมีปฏิสัมพันธ์ และ 3) การมีวัฒนธรรมเชิงบวก มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น 6 ด้าน คือ 1) ความมุ่งมั่นพัฒนา 2) การช่วยเหลือผู้อื่น 3) การเสียสละต่อสังคม 4) การมีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร 5) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตระหนักถึงปัญหา และ 6) ความรัก ความเอื้ออาทร ความสามัคคี มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient)

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำนักศึกษา 1-2 ปี และมีตำแหน่งเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษา

1.2 ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์
ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตารางที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำ
นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น	$\bar{X}$	ระดับ
1. ด้านการมีวัฒนธรรมเชิงบวก	4.29	มาก
2. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์	4.21	มาก
3. ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์	4.18	มาก
รวม	4.23	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ
ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน
อยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย
เป็นรายด้าน อยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน โดยเรียงจาก
ค่าเฉลี่ยสูงสุด ตามลำดับ ได้แก่ ด้านการมีวัฒนธรรมเชิงบวก
($\bar{X} = 4.29$) ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.21$) และด้าน
การมีความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

1.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจิตอาสาของ
ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจิตอาสาของผู้นำ
นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

จิตอาสาของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น	$\bar{X}$	ระดับ
1. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตระหนักถึงปัญหา	4.44	มาก
2. ความรัก ความเอื้ออาทร ความสามัคคี	4.44	มาก
3. การช่วยเหลือผู้อื่น	4.37	มาก
4. การเสียสละต่อสังคม	4.25	มาก
5. ความมุ่งมั่นพัฒนา	4.22	มาก
6. การมีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร	4.08	มาก
รวม	4.30	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า จิตอาสาของผู้นำ
นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน อยู่ในระดับ “มาก”

ทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ตามลำดับได้แก่
ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตระหนักถึงปัญหา และ
ด้านความรัก ความเอื้ออาทร ความสามัคคี ($\bar{X} = 4.44$)
ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.37$) การเสียสละต่อสังคม
($\bar{X} = 4.25$) ด้านความมุ่งมั่นพัฒนา ($\bar{X} = 4.22$) และ
ด้านการมีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 4.08$)
ตามลำดับ

1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และจิตอาสาของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ
เชิงสร้างสรรค์และจิตอาสาของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
(Pearson Product Moment Coefficient) นำมา
วิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 3 ระดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิง
สร้างสรรค์ กับ จิตอาสา ของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy})	จิตอาสา
การมีวัฒนธรรมเชิงบวก	0.78**
การมีปฏิสัมพันธ์	0.68**
การมีความคิดสร้างสรรค์	0.57**
ค่าเฉลี่ยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์	0.60**

**p < 0.01

ผลการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะ
ผู้นำเชิงสร้างสรรค์ กับ จิตอาสา ของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ใน
ระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ
0.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสัมพันธ์
ระหว่างพฤติกรรมจิตอาสาและองค์ประกอบของภาวะผู้นำ
เชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูง
(r อยู่ระหว่าง 0.577 ถึง 0.78) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด
พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดที่สุด คือ พฤติกรรมจิตอาสา
กับการมีวัฒนธรรมเชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ใน

ระดับสูง ($r = 0.78$) รองลงมา คือ พฤติกรรมจิตอาสากับการมีปฏิสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r = 0.68$) และคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ พฤติกรรมจิตอาสากับการมีความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.58$)

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ กับองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r อยู่ระหว่าง 0.61 ถึง 0.65) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับการมีความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r = 0.65$) รองลงมา คือ พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับการมีปฏิสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r = 0.61$) และคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ พฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับการมีวัฒนธรรมเชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r = 0.61$)

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมจิตอาสา กับองค์ประกอบของพฤติกรรมจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r อยู่ระหว่าง 0.40 ถึง 0.53) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ พฤติกรรมจิตอาสากับความรัก ความเอื้ออาทร ความสามัคคี มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.53$) รองลงมา คือ พฤติกรรมจิตอาสากับการเสียสละต่อสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.48$) พฤติกรรมจิตอาสากับการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตระหนักถึงปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.46$) พฤติกรรมจิตอาสากับความมุ่งมั่นพัฒนา มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.45$) และพฤติกรรมจิตอาสากับการช่วยเหลือผู้อื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.44$) ตามลำดับ และคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ พฤติกรรมจิตอาสากับการมีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.400$)

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 อภิปรายผลภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับ “มาก” ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การที่ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจาก มหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้ความสำคัญในการพัฒนาภาวะผู้นำสำหรับผู้นำนักศึกษาตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ทำให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่ได้กำหนดเข็มมุ่งหรือจุดเน้น คือ ผลิtbัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถ คิดวิเคราะห์ มีทักษะการสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม มีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ อีกทั้งมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้กำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิต โดยมีเป้าประสงค์ คือ การผลิตบัณฑิตให้มีทักษะชีวิตที่มีความสำคัญนั้นคือ “ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ” (Leadership and Responsibility) (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558) โดยมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้นำนักศึกษาหรือนักศึกษามีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเชิงศักดิ์ พฤกษเทวศ (2558) ที่ได้ดำเนินการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิเคราะห์พบว่ามีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านจินตนาการ ที่ให้มีสติปัญญาในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านความไว้วางใจ พร้อมและกล้าเปิดใจแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสมาชิกให้ความสำคัญกับบุคลากรทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และ ด้านการสนับสนุนความคิดใหม่ๆ

ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกคิดหาวิธีการที่แปลกใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงาน และเน้นการพัฒนาเทคนิควิธีการทำงานใหม่ๆ ก่อให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานที่เป็นไปในทางบวก และสอดคล้องกับ จักรกฤกษ์ โปตาพล (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง พบว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา มี 3 องค์ประกอบ คือ 1) จินตนาการ เป็นความศรัทธา ความเชื่อ ความคาดหวัง ซึ่งก่อให้เกิดมโนภาพในจิตใจที่สำคัญต้องมีความเชื่อมั่นว่ามีความเป็นไปได้ 2) ความยืดหยุ่นคือความสามารถในการคิดและมองปัญหา พร้อมเห็นทางออกของปัญหาที่หลากหลายทิศทาง หลากมุมมอง หลากมิติ และ 3) วิสัยทัศน์ เป็นการมองภาพอนาคตที่ชัดเจนนำไปสู่ความชัดเจนของการเปลี่ยนแปลง ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์จะแสดงออกถึงคนที่มองไปยังจุดหมายที่ต้องการไปให้ถึง

2.2 อภิปรายผลจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลการวิจัย พบว่าของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีจิตอาสาโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับ “มาก” ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การที่ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีจิตอาสา นั้น อาจเป็นไปได้ว่าปัจจุบันได้มีการตื่นตัวในเรื่องของจิตอาสาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการให้ทุนการศึกษา เช่น ในการขอยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์และคุณสมบัติของผู้กู้ยืมเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2559 ดังความตอนหนึ่งว่า ต้องเป็นผู้ที่ทำประโยชน์ต่อสังคมหรือสาธารณะในระหว่างปีการศึกษา ก่อนหน้าปีการศึกษาที่จะขอยืม โดยมีหลักฐานการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมหรือสาธารณะที่น่าเชื่อถือ ตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนดสำหรับผู้กู้ยืมเงินแต่ละกลุ่ม (กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2559) หรือการมอบรางวัลต่างๆ ที่เป็นการกระตุ้นให้เยาวชนให้เป็นแรงผลักดันในการทำกิจกรรมต่างๆ อีกทั้ง เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยขอนแก่นในปี

พ.ศ. 2559-2562 เสาหลักที่ 2 Excellence Academy ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 9 กำหนดว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นองค์กรที่มีความหวังใญ่ต่อสังคม โดยมีเป้าประสงค์คือเป็นผู้นำด้านบริการวิชาการแก่สังคม ด้วยวัฒนธรรมขององค์กรที่ก้าวไปด้วยความใส่ใจ และการดูแลชุมชนและสังคม ซึ่งถือว่าการมีจิตอาสาอย่างหนึ่งซึ่งมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ครบทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านพัฒนาศักยภาพตนเอง ด้านการธำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เสริมสร้างจิตสำนึกความภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยและคณะ ด้านการเสริมสร้างจิตอาสา และจิตสาธารณะ ด้านการสร้างคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรม และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับธนาวุฒิ ชินฮาด (2557) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่าจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นเกิดจากปัจจัย 2 ส่วน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจภายใน ส่วนปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางสังคม อีกทั้งสอดคล้องกับธัญนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน และสุตาพรรณ บินนอ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องโมเดลเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวถึงองค์ประกอบจิตอาสาเหมือนกัน คือ 1) การช่วยเหลือผู้อื่น คือ การแสดงออกต่อผู้อื่นและคนในสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรให้ผู้อื่น การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น การให้บริการและอำนวยความสะดวก 2) การเสียสละต่อสังคม คือ การแสดงออกต่อผู้อื่นและคนในสังคม โดยการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม การเสียสละเงิน เวลา และร่างกายเพื่อผู้อื่นและสังคมด้วยความเต็มใจ 3) ความมุ่งมั่นพัฒนา คือ การแสดงออกถึงความตั้งใจแน่วแน่ในการเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น ตลอดจนร่วมพัฒนากิจกรรมการสร้างเสริมจิตอาสาเพื่อพัฒนา

โรงเรียนสังคม ชุมชน อย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย
ได้เหมาะสมตามวัย

2.3 อภิปรายผลความสัมพันธ์ระหว่าง
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จากผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์
ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของ
ผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความสัมพันธ์
ทางบวกอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำ
เชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจิตอาสา
ของผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ถ้าผู้นำนักศึกษาให้ความสำคัญกับ
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย การมีความคิด
สร้างสรรค์ การมีปฏิสัมพันธ์ และการมีวัฒนธรรมเชิงบวกแล้ว
แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นก็คือ ผู้นำนักศึกษาจะมีจิตอาสา
ซึ่งประกอบไปด้วยความมุ่งมั่นพัฒนา การช่วยเหลือผู้อื่น
การเสียสละต่อสังคม การมีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร
การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตระหนักถึงปัญหา และ การมีความรัก
ความเอื้ออาทร ความสามัคคี สอดคล้องกับ เชวงศักดิ์
พลฤษเทเวศ (2558) ที่ได้ดำเนินการศึกษาองค์ประกอบภาวะ
ผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
วิทยาเขตหนองคาย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์
กับพฤติกรรมจิตอาสาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน
อยู่ในระดับ สูงมาก ($r=.851$; $p=.000$) แสดงให้เห็นว่า
นักศึกษามหาวิทยาลัยหนองคาย มีการแสดงภาวะผู้นำ
เชิงสร้างสรรค์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจิตอาสา หรือ
กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ โครงการจิตอาสาของนักศึกษา
มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยโดยภาพรวม ของภาวะผู้นำ
เชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
พบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับต่ำที่สุด

ดังนั้น ผู้นำนักศึกษา ต้องกระตุ้นและเร่งพัฒนาตนเองใน
ด้านความคิดสร้างสรรค์โดยผู้นำนักศึกษาต้องกล้าคิด กล้าทำ
กล้าเปลี่ยนแปลง ภายใต้ความไม่แน่นอน สามารถหา
วิธีปฏิบัติงานแบบใหม่เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ
ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย อีกทั้งส่งเสริมให้ทีมงาน
สามารถคิดนอกกรอบ และนำความคิดนอกกรอบ
ในการปฏิบัติงานได้ เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าระดับ
พฤติกรรมด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด
เมื่อเทียบกับประเด็นอื่นๆที่นำมาศึกษา

1.2 จากการวิจัยโดยภาพรวม ของจิตอาสา
ของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า ด้านการ
มีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับต่ำที่สุด
ซึ่งหากผู้นำนักศึกษาไม่มีการสร้างและพัฒนาเครือข่าย
จะทำให้การทํากิจกรรมไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์
เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าระดับพฤติกรรมด้านการ
มีเครือข่ายและการติดต่อสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด
ดังนั้น ผู้นำนักศึกษาควรเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมหรือ
สังคมต่างๆ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้ความรู้
ด้านต่างๆ แก่ประชาชนทั่วไป ตามโอกาสต่างๆ
เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการทำกิจกรรมด้านจิตอาสา
 อีกทั้งในการติดต่อสื่อสารที่เร็วรวดเร็วจะทำให้การสร้าง
เครือข่ายและการทำงานสะดวกยิ่งขึ้นอีกด้วย

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์
ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของ
ผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความสัมพันธ์
ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าจิตอาสามีความสำคัญต่อ
การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรที่จะ
สนับสนุนให้มีกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างการปลูกจิตสำนึก
ทางด้านการมีจิตอาสา เพื่อพัฒนาของผู้นำนักศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นผู้มีจิตอาสา และสามารถที่
จะนำความรู้ความสามารถของตนเองไปพัฒนานักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อไป

เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรมเชิงบวก ดังนั้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ด้านวัฒนธรรมเชิงบวก ไม่ว่าจะเป็นการรับฟังความคิดเห็นในส่วนของนักศึกษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนางานด้านกิจกรรมนักศึกษา การส่งเสริมให้ผู้นำนักศึกษามีโอกาสนำเสนอข้อมูลที่แปลกใหม่ อีกทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้นำนักศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ในการดำเนินงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้เกิดพฤติกรรมจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระดับองค์กรส่วนกลางของมหาวิทยาลัยขอนแก่น เช่น องค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือ สภานักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นำนักศึกษาระดับคณะเท่านั้น ซึ่งถ้ามีการเก็บข้อมูลจากผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในระดับองค์กรส่วนกลาง จะสามารถนำผลของงานวิจัยมาใช้ในการยืนยันข้อมูล และสามารถนำผลของการวิจัยในประเด็นที่มีความสอดคล้องกันไปใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ในอนาคต

2.2 ควรศึกษาปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อจิตอาสาของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อที่จะสามารถวางแผนและหาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อจิตอาสาของผู้นำนักศึกษาเพื่อให้ผู้นำนักศึกษาให้เป็นคนที่มีบัณฑิตที่พึงประสงค์และมีคุณค่าต่อสังคมในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กรองทิพย์ นาควิเชียร. (2557). รายงานการวิจัย เรื่อง **รูปแบบพัฒนาภาวะผู้นำสำหรับผู้นำนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชน**. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2558).

แผนยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2559-2562. ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2559). **หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์และคุณสมบัติของผู้กู้ยืมเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2559**. ค้นเมื่อ 2 กันยายน 2559, จาก http://www.studentloan.or.th/kcfinder/upload/files/20160304163852_BA7B390F-F480-6F70-4E4C-97DAB29729C8.pdf

จักรกฤษณ์ โปตาพล. (2557). **รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง**. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 2: 2557. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2559, จาก <http://www.mbuslc.ac.th/web/chakgrit-002/>

เชวงศักดิ์ พฤษทเวศ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย. หน้า 304-309 ใน **การประชุมวิชาการวิจัยสถาบันมหาวิทยาลัยขอนแก่น การวิจัยสถาบันเพื่อการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ**. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

ณัฐณีชากร ศรีปริบูรณ์ . (2550). การพัฒนาโมเดลเชิง
สาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนาวุฒิ ชินฮาด. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
จิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ขอนแก่น. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิต
ศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 8(2), 65-74.

สุตาพรรณ บินนอก. (2551). โมเดลเชิงสาเหตุของ
จิตอาสาของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.